

عنوان مقاله:

از پرسش های متخیلانه تا آفرینش های خلاقانه

محل انتشار:

پژوهش نامه مبانی تعلیم و تربیت، دوره 4، شماره 2 (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 22

نویسندگان:

نامدار ابراهیمی - دانشجوی دکتری برنامه ریزی درسی دانشگاه تربیت مدرس

محمود مهرمحمدی - استاد دانشگاه تربیت مدرس

سیدمهدی سجادی - دانشیار دانشگاه تربیت مدرس

ابراهیم طلائی - استادیار دانشگاه تربیت مدرس

خلاصه مقاله:

هدف اصلی این پژوهش، تبیین و تشریح دو رویکرد تربیتی پرسش محور و پاسخ محور و پیامدهای این دو رویکرد بر رفتارهای متخیلانه و خلاقانه کودکان می باشد. برای دست یابی به این هدف از روش توصیفی-تحلیلی بهره گرفته شد. در این راستا، روابط میان پرسشگری، تخیل و خلاقیت مورد تحلیل قرار گرفته و نقش رویکردهای تربیتی مختلف در تقویت یا تضعیف این ویژگی ها تبیین شد. نتایج حاصل از این پژوهش نشان می دهد که چگونه رویکردهای تربیتی متفاوت می توانند فرصت و زمینه آفرینندگی را فراهم کرده یا از بین ببرند. بر این اساس استدلال شد که یک محیط تربیتی پاسخ محور قدرت تخیل دانش آموزان را خشکانده و خلاقیت آنها را زایل می سازد. اگر نظام های تربیتی علاقه مند به تقویت آفرینندگی دانش آموزان هستند، باید فرصت پرسشگری را برای دانش آموزان فراهم نمایند و آنها را برای پرسیدن پرسش های متخیلانه تشویق و تحریک کنند. درواقع، خلاقیت در یک فضای پرسشگرانه شکوفا می شود نه در محیطی که تاکید بر پاسخ های مشخص، مهم ترین ویژگی آن است. بنابراین، نظام آموزش و پرورش باید تخیل و پرسشگری را به عنوان دو ویژگی مهم تفکر انسان که اندیشیدن به امکان های جدید و راه حل های بدیع را میسر ساخته و خلاقیت را امکان پذیر می سازد، ارجح گذاشته و مورد تاکید قرار دهد.

کلمات کلیدی:

تخیل، خلاقیت، رویکرد تربیتی پاسخ محور، رویکرد تربیتی پرسش محور، پرسشهای متخیلانه

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/664391>

